

Вучићево* „поповане“ против „Небеске Србије“ као маска за урнисање Земаљске Србије

Господин Александар Вучић је приватизовао и небеску и земаљску Србију, и као сваки неокомунистички мутант прогласио себе за самозваног бога и господара неба и земље, одредитеља и пресудитеља судбине Србије и Српског народа у оба света и оба века, у историји и метаисторији. Признајемо да нисмо, ипак, очекивали да тај скоројевић буде толико примитивно претенциозан – мада је свака претенциозност увек примитивна и скоројевићска – да Српском народу у Србији и *urbi et orbi* изван ње, после познатих осино-комунистичких и инфернално-демонских претензија да „промени свест Српског народа“ (као да се ради о заморчићима из познате му „шува-рове“ или „болоњске“, или већ неке сличне „школе“ његових учитеља или ученика, као што је Шешељ, или Премијерка лезбијка, или неке креатуре међу министрима, или из неке друге свезначке му области „реконструирања“ или „декомпозирања“ свега што није као он и његови узор и модели), или опетованих неприкосновених судова о његовој свенадлежности над земљом и небом Српског народа (памти-мо, рецимо: „Шта ће нам Небо! тамо нема закона, тамо се ништа не ради“, итд. итсл.).

Ретко је и оваква, каква је ова титоистичка „и после Тита Тито – Србија“, имала на врху власти таквог дилетанта и примитивца какав је Вучић. Јер да није тако, зар би на Нову годину прво што је имао да каже Србији и Србима било ово што им је својевремено упутио преко „Ве-черњих новости“?

